Lluís Guinó: ‘El Besalú Medieval tornarà diferent, cal millorar el treball intern i la participació de tots els sectors’

Besalú, Vila Comtal | 17/01/2020

L’alcalde de Besalú remarca que l’objectiu immediat amb relació a l’Institut Escola és la contractació de la redacció del projecte

Lluís Guinó fragmenta la seva etapa al capdavant de l’Ajuntament de Besalú, que es va iniciar l’any 1995, en diferents parts: del mateix 1995 fins al 2003, com un període per “ordenar, planificar i resoldre dèficits històrics” de la vila comtal; del 2003 al 2008, com una època “d’execució física d’aquesta planificació”, i del 2008 al 2015, com uns anys molt difícils marcats per la forta crisi econòmica. A partir d’aquí, i amb l’etapa de recessió més o menys fixa al retrovisor, el consistori de mica en mica ha tornat a funcionar amb certa normalitat, malgrat que el procés independentista també va comportar conseqüències a l’ajuntament besaluenc -Guinó és un dels membres de la mesa del Parlament que resta a l’espera pendent dels tribunals-. “Crec que ens haurien d’absoldre, però tinc la sensació que no ho faran”, apunta.

D’ençà de l’inici de mandat hi ha hagut alguna novetat amb relació al projecte de l’Institut Escola?

Lluís Guinó. No ha avançat gens. L’Institut Escola és un centre que des del Departament d’Ensenyament ens diuen que està a una llista i en procés de priorització. Tècnicament són dos documents: per un costat, hi ha un projecte de viabilitat que es va redactar fa uns anys sobre com havia de ser l’edifici una vegada consolidat l’Institut Escola i el seu model, que el mateix Departament ha reiterat que en municipis d’una dimensió semblant a Besalú està funcionant des del punt de vista pedagògic, però també social. D’altra banda, el que hi ha des d’un punt de vista formal és un acord de la Comissió d’Ensenyament del Parlament de Catalunya en el que s’insta al Govern a la seva construcció.

A partir d'aquí, nosaltres entenem perfectament quina és la situació del Govern, tant des d'un punt de vista econòmic com educatiu; comprenem que hi ha moltes necessitats en aquest àmbit. El nostre projecte no és un problema d'una exigència desenfocada, sinó que es tracta d'una exigència molt treballada des de fa molt temps i que, per tant, hi ha un consens general, la qual cosa significa que l'Ajuntament i la comunitat escolar, des del consell escolar fins a l'associació de pares i mares, hi estan a favor. Ara tot això està en mans del Govern i el Departament, i si alguna exigència hem fet a curt termini és que, entenent que no serà una construcció ràpida, almenys amb la documentació i predisposició que tenim es contracti la redacció del projecte. Aquesta és l'exigència que fa l'Ajuntament de Besalú a gener de 2020 respecte a aquesta qüestió.

Que el projecte no hagi avançat entre dins el previst o esperàveu un pas endavant?

LL. G. No, no esperàvem res en concret. No som d'esperances infundades perquè coneixem l'Administració a fons, hi portem molts anys, com també fa molts anys que treballem, lluitem i acceptem el mal menor dels mòduls prefabricats. Ara bé, sí que és cert que el que caldria és que el Departament encarregués la redacció del projecte executiu del què ha de ser el futur Institut Escola.

Aquest és l'objectiu immediat.

LL. G. Sí, l'objectiu a curt termini seria aquest, que es redacti el projecte. Després, hi ha un objectiu a mitjà termini que seria tenir construït l'edifici, que inicialment estava pensat per al 2020 però no serà així. Per tant, la meta ara és que estigui fet el 2022 i que el curs 2022/23 entri en funcionament.

Més enllà de l'Institut Escola hi ha algun altre repte rellevant damunt la taula?

LL. G. Pel que fa a l'àmbit d'ensenyament també tenim una altra qüestió pendent a resoldre, que crec que des del punt de vista administratiu està en vies de solució: l'homologació de l'Escola Municipal de Música de Besalú. Això permetria que tots els estudis tinguessin una homologació del Departament d'Ensenyament i formessin part del currículum de tots aquells joves que volen continuar la carrera musical, a més d'oferir la garantia als professors que estan donant uns estudis reglats. L'homologació, en definitiva, serviria per consolidar l'Escola de Música, que ja ho està, però tindria aquest suport del Departament d'Ensenyament i això arrodoniria un projecte en el qual s'està fent una bona feina per part del professorat i que té una bona matrícula anual d'alumnes -al voltant d'un centenar-, tant de Besalú com de la resta de municipis propers.

Fa uns mesos, en aquest mitjà, apuntava que el model turístic del municipi havia de definir el camí futur. El recorregut ja s'ha esclarit?

LL. G. Esclarits des d'un punt de vista teòric ho estem, en el sentit que primer de tot valorem les experiències que es porten a terme en altres espais de Catalunya, l'estat espanyol o l'estranger que són rellevants turísticament. A partir d'aquí, tot el que sigui determinar les capacitats d'atracció de determinats productes turístics per la seva especificitat o característiques especials és un tema que ens preocupa i que hi treballem.

D'altra banda, també tenim un tema pendent sobre la taula, no des d'un punt de vista local, sinó un repte de país: el finançament de les activitats turístiques. En aquest sentit, i malgrat la taxa turística i els recursos que genera, hem de trobar un equilibri i la possibilitat que la mateixa activitat turística financi les inversions d'àmbit turístic que s'han d'anar desenvolupant en un futur.

Besalú tem la sobreexplotació turística?

LL. G. No, a Besalú no hi ha sobreexplotació turística, ja ens agradaria que aquest fos el problema. El nostre és un municipi ric monumentalment parlant, amb una història al darrere i amb un entorn que facilita que la gent ens visiti precisament durant tot l'any. Hem aconseguit la desestacionalització, que fa uns anys era tot un repte, i l'he aconseguit, precisament, després de desenvolupar activitat en els mesos on hi havia menys afluència de turistes, sobretot durant la primavera i la tardor.

Una vegada hem assolit aquest objectiu necessitem més recursos per invertir en el que seria la promoció i la participació de projectes d'escala més global. Hem de ser capaços d'arribar, per exemple, a tots aquells turistes que visiten Barcelona, i ho hem de fer amb una proposta turística que no només inclogui Besalú, sinó la comarca de la Garrotxa, el Museu Dalí de Figueres o l'estany de Banyoles. Aquesta proposta de treball conjunt no l'hem acabat d'aconseguir, s'hauria de treballar més a fons i, d'alguna manera, fer partícips a tots els ajuntaments dels beneficis que genera treballar de forma coordinada.

Relacionat amb el turisme trobem els esdeveniments. En el cas del Besalú Medieval es va fer una aturada estratègica?

LL. G. Absolutament estratègica. Feia vint anys que realitzàvem el Besalú Medieval i calia fer-ne una valoració i analitzar quins eren els avantatges i els inconvenients, els punts forts i dèbils. És un moment de replantejar-se coses del projecte que potser no acabaven de funcionar, així com d'altres que s'han de desenvolupar amb continuïtat. Aquest 2020 hi ha una partida del pressupost per endegar novament el Medieval. El que fa falta és posar fil a l'agulla per renovar el projecte i fer-lo més participatiu no només en la presa de decisions, sinó també en participació o implicació del sector comercial. Tot això portarà feina i veurem en què es tradueix en els pròxims mesos.

Tornarà molt renovat, doncs?

LL. Tornarà diferent. Evidentment diferent dins d'uns paràmetres, tampoc podem plantejar una gran transformació en aquest sentit. No canviarà tant des del punt de vista extern, sinó que el que ha de millorar és sobretot el treball intern i la participació de tots els sectors que d'alguna manera es beneficien d'aquesta activitat.

També vinculat amb el turisme hi trobem el projecte d'aparcament de pagament. Ja té data per implementar-se?

LL. G. No, fa tres anys que incorporem a les ordenances un preu per als aparcaments però encara no hem acabat de definir com ho hem de fer. Ho hem estudiat de diverses maneres: primer, amb una concessió externa que no va reeixir, i després, a través d'una contractació directa de l'Ajuntament per tal que el servei també tingués, a part de l'aparcament, una vigilància. Hem d'acabar de resoldre com ho desenvoluparem, i esperem fer-ho al primer trimestre d'aquest any, perquè si realment hi ha una voluntat efectiva de tirar-ho endavant, estaria bé que es comencés a fer a partir de Setmana Santa.

Ara bé, resoldre aquest assumpte no només va acompanyat d'aprovar la corresponent ordenança, també fa falta aprovar el servei, els tràmits administratius s'han de comunicar al departament corresponent… S'han de fer un seguit de coses que s'han de realitzar en un àmbit més intern, però l'objectiu és que a través d'aquests recursos es puguin finançar part de la inversió que es vol fer en turisme. D'altra banda, també caldrà resoldre la problemàtica que suposa la mesura per alguns vilatans de Besalú, amb qui s'haurà de dialogar i parlar.

L'aparcament de pagament formava part dels pressupostos participatius. Quina valoració en fa?

LL. G. En els pressupostos participatius en general, i després d'estudiar els casos dels diferents

municipis que ho han fet els últims anys, s'observa que el que costa molt és incentivar i implicar la gent. A Besalú no ens queixem, perquè en comparació a les ràtios d'altres llocs tenim una participació força alta, però cal treballar-hi. És una experiència positiva i la continuarem fent.

Es pot afirmar que els temps de crisi han quedat enrere?

LL. G. Hi ha una millora, entre altres coses perquè econòmicament també hi ha una millora en recursos, des de l'àmbit estatal com també des de la Generalitat. Hi ha un increment dels recursos fixos dels ajuntaments i l'activitat durant els anys 2016, 2017, 2018 i 2019 ha repuntat; no està del tot consolidat, però sí que ha repuntat.

A Besalú, concretament, ha repuntat en l'àmbit industrial perquè la zona industrial entre el camp de les Forques i Sant Ferriol s'ha pràcticament cobert. Tot aquest sector s'ha ordenat bé i això és el que ara ens porta a treballar en la planificació d'un altre polígon, compartit amb Beuda, que és el del sector de la carretera de Beuda, que volem desenvolupar en els pròxims mesos. Més enllà del sector industrial, després hi ha hagut activitats vinculades a empreses o al turisme, com l'aparició de nous hotels o restaurants. Tot plegat, en certa manera, ha servit per rellançar l'activitat al municipi.

Això té un efecte directe en la dada de desocupació.

LL. G. Sí, tenim unes dades d'atur envejables, uns registres molt baixos fins al punt que l'atur, més enllà de ser un atur tècnic, està relacionat amb problemàtiques socials que precisament intentem parlar i resoldre. És a dir, l'atur que tenim identificat a la borsa de treball no implica només una feina de buscar treball, sinó que es tracta d'un tema que està més relacionat amb problemes d'inserció i caire social. I és en aquest punt en el qual demanem que s'intervingui per part dels Serveis Socials del Consell Comarcal de la Garrotxa. En definitiva, la borsa de treball s'ha acabat transformat no només en un espai de recerca de feina, sinó en un espai d'acompanyament concordant amb els nous temps on no només es vetlla per un suport estrictament laboral, també per un conjunt d'ajuts transversal que té a veure amb una ocupació i integració ben enteses.

En clau personal, com afronta aquesta legislatura?

LL. G. Aquesta legislatura no puc dir el que succeirà, entre altres coses perquè s'hauria d'haver celebrat un judici i no s'ha celebrat. El que sí que puc dir ara és que aviat hi haurà judici al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya -TSJC- i, a diferència d'un dels membres de la Mesa

del Parlament que ara és diputat i que segurament tindrà judici al Suprem -Joan Josep Nuet-, nosaltres sembla que ens quedarem al TSJC, i això vol dir que tindrem una doble instància: és a dir, si hi ha condemna al Tribunal Superior, presentarem recurs al Tribunal Suprem.

No sé dir-te si esgotaré la legislatura. Jo diria que no, però depèn, perquè fa un mes també hi havia d'haver el judici de forma immediata. Com que tota la situació i el context polític és tan variat, es fa molt difícil de dir què passarà, certament.

Té esperances que la sentència sigui menys dura del que es pot preveure?

LL. G. No, pel que vaig veient no tinc cap mena d'esperança. A més, si la referència és el 9 de novembre del 2014, ja sabem com pot acabar: amb condemna. El judici bàsicament servirà per continuar explicant que en un Parlament difícilment es pot desobeir i, d'altra banda, hem de mirar que aquestes penes altes que demana el fiscal no es justifiquin amb les nostres argumentacions, tant pel que fa a la multa com els anys d'inhabilitació, que hem de lluitar perquè siguin els menys possibles. Crec que ens haurien d'absoldre, però tinc la sensació que no ho faran.

Autor: Redacció